

Kurýr 7/2016

Občasný týdeník

www.publicumcommodum.cz

*Ověřené i neověřené zprávy a komentáře. Můžete přispět svými postřehy a názory i vy. Příspěvky posílejte na adresu – **pus@volny.cz**. V dalším čísle Kurýra se jimi budeme zabývat. Nechcete-li Kurýra dostávat, sdělte nám to. Děkujeme.*

Broušení koaličních nožů

Zatím co ministr financí Andrej Babiš opakuje, že kauzu Čapí hnízdo vyvolala opozice s cílem dostat jej z politiky, připravuje ČSSD novelizaci zákona o střetu zájmů, který by Babiše z politiky skutečně vyeexpedovat mohl.

Předsednictvo ČSSD doporučilo poslancům podpořit při hlasování pozměňující návrh poslance Jana Chvojky k novele zákona o střetu zájmů. Tento návrh zajišťuje důsledné oddělení politické, ekonomické a mediální moci. Člen vlády by si měl vybrat mezi privátním podnikáním a službou státu. Média by měla být nezávislá, musí politiky kontrolovat, ne být loajální součástí jejich podnikatelských struktur.

Fatální může být pro Andreje Babiše ale už střeční mimořádná schůze Sněmovny, jejímž jediným tématem bude kauza Čapího hnízda. Předseda TOP 09 Miroslav Kalousek se totiž nechal slyšet, že by při možném hlasování o nedůvěře Sobotkově kabinetu TOPka vládě pomohla, ovšem premiér by musel vyhodit ze sedla nejen Andreje Babiše, ale i celé hnutí ANO.

Tím se v mnohem komplikovanější situaci než Babiš paradoxně ocitl premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD). Dá se očekávat, že Andrej Babiš bude ve svém projevu hrozit, že nemusí být členem vlády a že nemusí být ani vrcholným politikem. A Bohuslav Sobotka si při tom všem určitě uvědomuje, že ještě horší variantou, nežli mít po svém boku ve vládě zrovna Andreje Babiše, by bylo mít Andrej Babiše mimo vládu. Navíc v roli bojovníka proti korupci a zlodějnám, kterého korupčníci a zlodějové z politiky vyšouplí.

Taková situace ale pro něj není žádná novinka, to zažívá od začátku své vlády, v níž Andrej Babiš koná, jedná, vystupuje a argumentuje jako by byl za vládu zodpovědný on, ale přitom je zároveň opozicí ve vládě.

Jenomže tentokrát, ať udělá Sobotka cokoli, bude to špatně. Pokud Babiše ve vládě podrží, vyčte mu to nejen opozice, ale i část jeho vlastní strany. Pokud Babiše z vlády odstraní, postaví proti sobě silného protivníka, který má za zády neméně mocného muže, prezidenta Miloše Zemana. A ten, jak známo, Sobotku dlouhodobě „nemusí.“ To by sociální demokracii před blížícími se krajskými volbami znatelně oslabilo, což by mu zpětně opět vyčtetla i část jeho vlastní strany. ČSSD by jistě vadila účelová podpora TOP 09, kterou Sobotkovi nabízí Kalousek. Toho si je jistě vědom jihomoravský hejtman Michal Hašek, který je naopak prezidentovým oblíbencem, a vyzývá k odstranění Babiše (*“Kdyby byl Babiš členem ČSSD, už by ve vládě dávno nebyl,”* říká Hašek).

Nůž si brousí i KDU – ČSL, která cítí příležitost zviditelnit se. demonstrovat svou sílu. Chtějí prostě ukázat, že jsou tady pro středové voliče, a to jak pro voliče sociální demokracie, tak TOP 09, kteří po odchodu Karla Schwarzenberga opouštějí Kalouska. Proto teď překvapili a ukázali se jako ti odhodlanější k boji - více než ČSSD.

Zemanovci přitvrzují i oslabují

Různí lidé organizují různé mítinky na podporu prezidenta Miloše Zemana, sbírají hlasy na jeho podporu a pořádají demonstrace.

Jedna taková akce se odehrála v Praze. Asi 150 lidí přišlo na Klárov vyjádřit podporu prezidentu Miloši Zemanovi. Člověk by očekával důstojný průběh, jak se na takové shromáždění na podporu prezidenta sluší, ale opak byl pravdou. Demonstranti s vuvuzelami a za hlasitého nadávání zaútočili na štáb České televize, který musela ochránit policie.

Vystoupil i někdejší republikánský boss a exposlanec Miroslav Sládek. Velikonoce jsou za dveřmi, a proto je podle Sládka nutné přejít od slov k činům (!) a dnešní vládu, která říká něco jiného, než činí, odstranit (kalašnikovem?). Lídr Bloku proti islámu Martin Konvička tentokrát zřejmě zůstal doma. Neobjevil se ani prezident Zeman. Postavit se vedle bývalého komunistického cenzora byla zřejmě i pro starého zbrojnoše příliš silná kava. Ale co není dnes, může být zítra.

Akci na podporu Miloše Zemana loni 17. listopadu na pražském Albertově organizovala známá proruská aktivistka a obdivovatelka Vladimíra Putina Jelena Vičanová. Miloš Zeman se tam nepostavil pouze vedle aktivistů, brojících proti islámu, ale také vedle horlivých obdivovatelů současného ruského autoritativního režimu.

Na podobné organizátory shromáždění na Klárově ukazuje i vzkaz pro amerického velvyslance v Česku Andrewa Schapira, který tam zazněl: „*Protektore Schapiro, jděte domů. Už tady dlouho nejste vítán.*“

Jedním z nejvěrnějších noshledů prezidenta Miloše Zemana je „*nezávislý senátor*“ a

předseda Zemanovy Strany práv občanů (SPO) Jan Veleba.

Má zvláštní delirium tremens. Místo bílých myšek viděl na pražském Hradě nedávno modlíci se muslimy. Když se vracel ze služebního jednání od Miloše Zemana (slivovice nebo becherovka?) uviděl Veleba, vlevo od balkonu na třetím nádvoří u hradní zdi, skupinku sedmi muslimů. Klečeli prý zutí, hlavami čelem ke zdi na tenké látce a v jednotném rytmu (klek, hlava na zem, klek) vykonávali modlitební obřad. Svůj zážitek pak Veleba popsal slovy „*nevím, co si o tom myslet. Zda je to náhoda, anebo záměr a provokace. Všichni to byli mladí muži. Pokud by někdo pochyboval o pravdivosti mého zážitku, tak přísahám, že mluvím pravdu!*“

Kde byla Hradní policie? Proč ji Veleba nezavolal? Nebo mohl přivolat jiného Zemanova kámoše kardinála Duku a mohli toho ďábla z Hradu vymítat společně.

Zdá se, že mluví Veleba pravdu stejným způsobem, jakým jako předseda Agrární komory ČR léta obšťastňoval diváky ČT katastrofickými zprávami z našeho zemědělství a dožadoval se stále větších a větších dotací, zatímco statistiky hlásily rekordní sklizeň obilí či ovoce. Příliš věřit se mu nedá.

Každopádně Zemanovci přitvrzují. Ale i oslabují. Na postu ředitele soukromé Česko-německé horské nemocnice Vrchlabí na Trutnovsku tento týden skončil bývalý senátor a někdejší komunista Vladimír Dryml, věrný Zemanovec, proslulý mnoha skandály a vyloučený z ČSSD i SPO-Z. Po návratu z dovolené se někdejší senátor dozvěděl, že dostal výpověď.

Prezident pojedje na Čapí hnízdo

Na večerním jednání ve středu 16. 3. se koalice nedohodla na společném postupu při mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny, kterou svolaly opoziční ODS a TOP 09 k případu dotačního podvodu v kauze Čapí hnízdo.

Zatímco ČSSD s hnutím ANO by chtěly, aby poslanci neschválili program, a tím se jednání vůbec neuskutečnilo, lidovci byli naopak pro to, aby Babiš své jednání ve Sněmovně vysvětlil. Později se přidali i socialisté.

Poslanecké kluby o tom budou ještě jednat v úterý.

Babiš jakékoliv pochybení odmítá. Zatím si zachovává chladnou hlavu, zřejmě i proto, že cítí podporu prezidenta Miloše Zemana. Toho Babiš pozval, aby si Čapí hnízdo prohlédl. Prezident, který se dosud tvářil, že ho případ nezajímá, kupodivu pozvání přijal a slíbil, že dorazí během dubna. S dětmi a Andrejem tam budou obdivovat klokany.

Tak docela klidný Babiš ale není. Kvůli jednání ve Sněmovně zrušil plánovanou rodinnou dovolenou, ač to v minulosti nikdy neudělal a byt měl sebenaléhavější povinnosti, na dovolenou vždy odjel.

Na mimořádné schůzi Sněmovny prý Babiš zveřejní majitele farmy Čapí hnízdo z doby, kdy společnost žádala o evropské dotace. Proč to nechce udělat už nyní zdůvodňuje Babiš tím, že si to původní majitel nepřeje. Zřejmě si to bude přát až ve středu.

Anebo až Babiš někoho najde.

Brněnský socialismus v režii Žít Brno

Chystaný zákon o sociálním bydlení, založený na konceptu ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové - Engelsové (ČSSD,) nese první šílené ovoce.

Současné vedení Brna se rozhodlo přidělit prvních 50 bytů vylosovaným rodinám, které nyní v Brně žijí buď po ubytovnách, nebo třeba i na ulici. Podobný inkluzivní program by měl povinně fungovat ve stovkách největších českých měst.

Není to první případ, kdy radnice přišla s podobným nápadem. Před několika lety s tím přišli v Ostravě. I tam vyčlenili byty pro nejchudší a stejně jako na jihu Moravy se na to vázala i spolupráce sociálních pracovníků.

Kromě toho však obyvatelé těchto bytů uzavírali s městem písemnou „sociální smlouvu“. Například museli posílat své děti do školy nebo sami přijmout nabídku práce, pokud ji od města dostanou. Bydlení si tak museli zasloužit.

Jenže to nefungovalo. Podle náměstka ostravského primátora Martina Štěpánka program pomáhal jen poměrně úzké skupině málo zadlužených lidí. Ti, co dlužili víc jak stotisíc korun, nebyli nijak motivováni, aby skončili s prací na černo a našli si normální zaměstnání. Tím pádem porušili podmínky smlouvy.

A ti nezadlužení podle něj zase většinou neměli potíže si bydlení zajistit sami.

Na rozdíl od ostravského experimentu se ten brněnský – a možná i budoucí plošný – liší v tom, že na nájemníky neklade téměř žádné nároky. „Už jen to, že člověk bydlí, je pro společnost přínosné“ vysvětlil brněnský zastupitel Martin Freund (hnutí Žít Brno), který má tamní sociální program na starosti.

Socialisté, ať už se jmenují jakkoliv, rádi rozdávají z cizího, aby se udělali hezkými. Tedy pardon, ne z cizího, ale z našeho. Brno přijalo plan sociálního začleňování, který počítá s jednou miliardou korun pro deset tisíc sociálně nezačleněných obyvatel na úkor většiny Brňanů

Jsou turecké telenovely kulturním byznysem nebo ideologickou diverzí?

Jednání Evropské unie s Tureckem byla jako nekonečná turecká televizní novela.

Nakonec se dospělo k jakémusi závěru. Turci stupňovali své požadavky, ze tří miliard Euro bylo najednou šest. Také požadují rušení vízové povinnosti, aby mohli běhat po Evropě, jak si zamanou.

V závěru byla jakási dohoda za slavnostních fanfár uzavřena. Prý migrační krize končí. Jak se bude plnit, je věc druhá

Turci odjakživa ohrožovali Evropu. Turecké výpady představovaly během 16. a 17. století pro křesťanskou Evropu hlavní hrozbu.

Na počátku 1. světové války se Osmanská říše mohla přiklonit na kteroukoli stranu. Nakonec se Mehmet V. přidal na stranu Německa a vyhlásil válku Dohodě. Dohoda postupně otevřela několik front: na Kavkaze, v Palestině a v Meziopotámii, kde se k britským vojskům přidávali arabští nacionalisté.

Osmanská říše se však rychle vyčerpala, zemi zachvátil hladomor. Osmanská říše se počala hroutit, a proto urychleně uzavřela 30. října 1918 příměří. Osmanská říše byla v troskách. Istanbul byl okupován, Velká Británie získala Irák, Palestinu a Zajordánii, Francie Sýrii a Libanon.

Dnes hrozí Evropě jen turecké telenovely. Plní dnes podobnou úlohu jakou za bolševika plnil třeba seriál Nemocnice na kraji města. Ukazoval divákům na Západě jak skvělé je to socialistické zdravotnictví. Doma nikoho přesvědčit nemohl, protože všichni věděli jak je zaostalé a nevykonné. Občanům Západního Německa či Francie měl předvést, že v socialistickém Československu panuje spokojenost a klid.

Také turecké telenovely předvádějí Turecko divákům na Západě jako sekularizovanou, demokratickou zemi, kde mají lidé problémy jenom sami se sebou. Milují se, rozvádějí, hašteří a podnikají. Předvádějí virtuální společnost, která s tou skutečnou má málo společného.

Turecké problémy také jsou příčinou, proč zamrzly přístupové rozhovory s EU, které byly zahájeny v říjnu roku 2005. Jejich hladký průběh brzdí řada překážek, které se od té doby nepodařilo překonat. Mezi ně patří zejména okupace severní části Kypru, svoboda vyjadřování, práva kurdské menšiny a svobodný tisk.

Turci své problémy neřeší, Evropská unie ale postupně slevuje ze svých výhrad, až nakonec sleví úplně.

Bolševik se bál Coca-coly jako čert kříže. Dpmlával se, že kde se v zemi objeví Coca-cola, zakrátko tam vtrhne volný trh. Že nápoj, který symbolizoval v socialistických zemích Ameriku, je jakýmsi předvojem. Turci nemají cola-colu, mají televizní novely.

Obávám se, aby to nebylo s těmi všemi tureckými telenovelami také tak. Nejdřív Velkolepé století, Tisíc a jedna noc či Šeherezáda, či jak se všechny jmenují, nakonec islám.

Jeden za jednoho

Dohoda EU s Tureckem je založena na principu jeden za jednoho. My vám jednoho vrátíme, vy nám jednoho pošlete.

Aby to nebylo tak nápadně nesmyslné, vymysleli evropští lídři obezličku. My vrátíme jednoho nelegálního migranta, a Turecko nám pošle jednoho legálního migranta. Legální migrant se usadí v Evropě, nelegální je vrácen do Turecka, kde si požádá o azyl, vyřídí si papíry a změní se v legálního. A Turecko ho pošle do Evropy.

To celé přijde Evropskou unii na 6 miliard euro. No, nekupte to.

Naše blogo sféra

janderova.blog.idnes.cz

ivanbednar.blog.idnes.cz

Místopředsedkyně spolku Publicum commodum, pražská zastupitelka a předsedkyně Kontrolního výboru HMP JUDr. Jaroslava Janderová a člen spolku Publicum commodum Ivan Bednář pravidelně publikují komentáře na blogu IDNES.

Podpořte zvýšení jejich karmy kliknutím na linku „*zvyšte karmu*“.

Děkujeme.

Příběh dvou žen

Ruský soud má ve dnech 21. a 22. března oznámit rozsudek v případě ukrajinské pilotky Nadiji Viktorivny Savčenkové. Obžaloba pro ni navrhuje 23 let.

Politické procesy v padesátých letech, kdy komunisté likvidovali jednak nepohodlné lidi ve svých řadách, jednak kritiky z řad politické opozice, jsou dnes dostatečně známy..

Od roku 1948 se začalo roztáčet kolo různých politických procesů, monstrprocesů s politickými elitami, duchovními, ale také s komunistickými funkcionáři. Obviněné zajišťovala především státní bezpečnost. Konstruovala obvinění, nutila oběti fyzickým i psychickým násilím, aby se naučili nazpaměť „scénář“ procesu. Obvinění měla být co nejtěžší, protože se mělo jednat o co nejvyšší tresty. Šlo především o upevnění komunistického režimu a o zastrašení obyvatel Československé republiky. Na hlavních procesech se podíleli sovětsí poradci, kteří je vytvářeli a radili vyšetřovatelům, jakými způsoby mají docílit doznání.

Kromě rad však poskytovali jakousi „psychologickou“ pomoc, pokud někdo zapochyboval o věrohodnosti obvinění.

Hlavní vlna politických procesů trvala pět let. Státní soud, který byl pro tyto účely zřízen, vynesl 232 trestů smrti, z nichž 178 bylo vykonáno. Šlo o nejvyšší počet poprav v evropských zemích patřících do sovětského bloku. K hlavním procesům patřil soud s generálem Heliidorem Píkou, který za druhé světové války pracoval v zahraničním odboji. V lednu 1949 byl odsouzen k smrti a popraven. Generál Píka byl mimo jiné spolužákem francouzského prezidenta de Gaulla. Když byl popraven, byl ve Francii vyhlášen jednodenní státní smutek.

Pozornost světa připoutal v červnu roku 1950 proces s bývalou národně socialistickou poslankyní Miladou Horákovou. Byla jedinou ženou popravenou v rámci těchto soudních řízení. Díky své neústupnosti během svého soudu se stala symbolem odporu proti totalitě vládnoucí komunistické strany.

Milada Horáková odmítla žádat o milost, ale její dcera i advokát tak učinili. Přestože se mnohé významné osobnosti, například Albert Einstein, Winston Churchill nebo Eleanor Rooseveltová, snažili svými dopisy získat pro odsouzené milost u prezidenta, Gottwald, formálně na doporučení ministra spravedlnosti, rozsudek k trestu smrti podepsal

Proces se Savčenkovou má všechny znaky politického procesu, tedy takového procesu, ve kterém průběh a rozsudek soudu neleží v rukou příslušné justice, ale je předurčeno či vymáháno ze strany politické moci. Ukrajinská letecká důstojnice je obžalovaná z vraždy, z pokusu o vraždu a z nezákonného překročení ruských hranic.

Savčenková je operátorka bitevního vrtulníku Mi-24. Je také poslankyně ukrajinského parlamentu. 18. června 2014 ji zajali během války na Ukrajině u vesnice Metalist proruští ozbrojenci a předali Rusku. Tam byla obviněna ze spoluúčasti na zabití dvou

ruských novinářů. Podle původní žaloby v červnu 2014 údajně navedla palbu ukrajinské armády na ruské novináře, z nichž dva zahynuli. V červenci 2015 bylo obvinění překvalifikováno na vraždu a počátkem března letošního roku pro ni prokurátor navrhl 23 let vězení.

Podle obhajoby byla Ukrajinka tou dobou již zajata proruskými separatisty, kteří ji předali Rusům. *"Nepřiznávám se k vině ani neuznávám rozsudek ruského soudu. V případě odsouzení se neodvolám,"* řekla Savčenkova podle agentury Interfax.

USA a Evropská unie vyzývají ruského prezidenta Vladimira Putina k propuštění Savčenkové, existuje prý také výzva poslanců Evropského parlamentu uvalit na Putina a další hodnostáře kvůli Savčenkové sankce.

Česká republika by případné návrhy na rozšíření sankcí EU na ty občany Ruska, kteří se podílejí na perzekuci ukrajinské pilotky, podpořila. Při příchodu na jednání ministrů zahraničí osmadvacítky to novinářům řekl šéf české diplomacie Lubomír Zaorálek. Případ Savčenkové označil za *"odporný a prefabrikovaný"*.

Dnes si to může dovolit. V padesátých letech by putoval před soud, pokud by měl štěstí, skončil by na 10 let na uranu v Jáchymově, v opačném případě by visel.

Za komunistické totality jsme byli pod přímým a ostrým dohledem Moskvy. Dnes už jsme, zaplat'pánbůh, prosperující demokratický stát, byť s mnoha potížemi a chybami. Rusko u nás má ale stále silný vliv a rádo by se vrátilo do svých dřívějších velmocenských pozic. V tom je nebezpečí pro český stát, v tom je nebezpečí pro naši svobodu a demokracii. To by si měl uvědomit prezident Miloš Zeman se svými proruskými (prosovětskými?) poradci.

Existují síly, které by demokratický stát, kterým jsme, chtěli pod záminkou nápravy poměrů, změnit a vrátit před rok 1989. A před tím by nás příběh Milady Horákové i Nadiji Savčenkové varovat.

Jaroslava Janderová
janderova.blog.idnes.cz

Dvě rovné ženy

Jedna z nich je ministryně a druhá ombudsmanka. Jejich nápady dovádějí senátora Jaroslava Kubera prý téměř k šílenství.

Ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou Kubera nazývá „Marksová Engelsová“, ombudsmanka Šabatové žádnou přezdívku nemá.

Obě ženy spojuje kromě jiného i boj za platovou rovnost žen a mužů. Podle nich jsou za stejnou práci ženy placeny hůře než muži.

Ministryně Marksová vyhověla návrhu ombudsmanky Šabatové a chystá se vyčlenit 16 pracovníků Státního úřadu inspekce práce na kontroly platové rovnosti mužů a žen.

V podstatě obě neo-marxistky prokazují, že neuznávají soukromé vlastnictví. Neuvědomují si, že firmy nejsou již delší dobu ve vlastnictví státu a že podnikatelé nejsou státními zaměstnanci. Nejsou jimi ani zaměstnanci podnikatelů. Sjednání mzdy s pracovníkem je věcí zaměstnavatele a zaměstnance. Nikoliv ministerských úředníků. Pokud se nabízený plat zaměstnanci (zaměstnankyni) nelíbí, nemusí ho přijmout.

Takhle si sedne a sepíše udání. Marksová vyzvala ženy, aby se na kontrolory víc obracely se svými podněty.

Udání může přijít pochopitelně i od konkurence. Udavačství jen pokvete, jakoby ho už teď nebylo dost.

Státní úředník dostane oznámení, že v tom a tom podniku se nedodrží platová rovnost mužů a žen, a vyrazí na kontrolu. Zaklepe na dveře firmám a začne prověřovat mzdovou účtárnu. Vyvěsí výplatní pásky na nástěnku. Neunikne mu ani myš. Další a další kontroly. Buzerace na entou.

Příští rok se má tato činnost dokonce stát prioritou zmíněného úřadu.

16 úředníků za rok něco stojí. A na propagaci a osvětové kampaně a školení kontrolorů má jít z Evropského sociálního fondu 76 milionů korun.

Jenomže jak má kontrolovat úředník podnikatele, když sám nikdy v životě nepodnikatel a jen vegetoval v závětrí ministerských kanceláří.

Ostatně, stejně jsou na tom obě bojovnice. Jinak by totiž musely vědět, že odměňování mužů i žen se zakládá na mnoha dalších faktorech. Třeba kratší praxi nebo nižší kvalifikací v oboru (a mnohdy i neochotě žen cestovat kvůli rodinným poměrům).

Navrhovaná změna může paradoxně situaci pracujících žen na trhu práce i zkomplikovat. Zaměstnavatel tak bude více vážit, zda zaměstnat matku po mateřské dovolené, která nemá praxi a tři roky nebyla v oboru, ale doma s dítětem, za nařazené stejné peníze, jako její kolegyně či kolegyně.

Ale tak to u komunistů chodí. Každému podle zásluh, každému podle potřeb. A nakonec nemá nikdo nic.

Ivan Bednář

ivanbednar.blog.idnes.cz

ANO, exodus pokračuje

V posledním Kurýrovi jsme vás informovali o tom, že se hnutí ANO rozpadla jihočeská organizace. Jenom na Prachaticku k prvnímu březnu odešlo sedm z jedenácti členů, včetně předsedkyně Radky Paulové. Oblastní organizace ANO má nyní na Prachaticku pouze čtyři členy, což platné stanovy hnutí vylučují.

Nyní opouštějí ANO zastupitelé Karlových Varů. Nesouhlasí s postoji vedení hnutí v kraji, které například udržuje informační embargo na všechny vnitrostranické informace, včetně toho, kolik má hnutí členů.

ANO, podle prohlášení odcházejících členů, prosazuje do vysokých funkcí lidi, kteří ještě v září nebyli členy strany, ale jsou více loajální, nebo třeba bez vysvětlení zamítlo obnovení místní organizace v Karlových Varech, kterou vedení ANO v prosinci 2014 zrušilo. Potýkala se prý s vnitřními problémy a spory.

S blížícími se krajskými volbami to bude zřejmě stále častější jev. Zdá se, že ani politické hnutí nelze řídit jako firmu.

Usnesení klubu zastupitelů ODS ZHMP ze dne 15.3.2016

Klub zastupitelů ODS hl. města Prahy se nebude podílet na koalici s hnutím ANO.

Filip Humplík, předseda pražské ODS:

„Proběhla jednání o politické krizi, kterou vyvolala vládnoucí koalice ANO, ČSSD a Trojkoalice (Strana zelených, KDU-ČSL, STAN), jen potvrzují, v jak hlubokých problémech se vedení hlavního města nachází. Zodpovědnost za paralýzu a nefunkčnost Prahy nesou pouze tyto strany. ODS nebude asistovat u žádných personálních otázek, které se týkají současné vládnoucí koalice.“

Víte-li o někom, kdo by měl zájem Kurýra take dostávat, zašlete nám jeho e-mailovou adresu. Děkujeme

Veřejný kurýr – občasný týdeník. Vydává spolek Publicum commodum. dobrovolné sdružení, které sdružuje své členy na základě společného zájmu o veřejné dění na úrovni obcí, krajů a států s vůlí stavět se proti negativním jevům, záměrům a činnostem, které život občanské společnosti a veřejné dění poškozují a ohrožují. Členové se věnují především problematice, která je spojená s obdobím II. a III. odboje, tj. historickému období 1938 – 1945 a 1948 až 1989. Místopředsedkyně Jaroslava Janderová. Odpovědný redaktor Ivan Bednář

Usnesení klubu zastupitelů ODS ZHMP ze dne 15.3.2016

Klub zastupitelů ODS hl. města Prahy se nebude podílet na koalici s hnutím ANO.

Alexandra Udženija, předsedkyně klubu zastupitelů ODS ZHMP: „Na dnešním jednání jsme přijali následující usnesení: Klub zastupitelů ODS hl. města Prahy se nebude podílet na koalici s hnutím ANO. Dále dodáváme, že klub ODS si je vědom kritické situace, ve které se nachází hlavní město Praha, a proto je ODS připravena diskutovat napříč politickým spektrem, zejména v oblastech územního plánu, dopravy, financí a majetku. Neřešení problémů v těchto oblastech by znamenalo nevratné škody pro Prahu.“

Filip Humplík, předseda pražské ODS: „Proběhlá jednání o politické krizi, kterou vyvolala vládnoucí koalice ANO, ČSSD a Trojkoalice (Strana zelených, KDU-ČSL, STAN), jen potvrzují, v jak hlubokých problémech se vedení hlavního města nachází. Zodpovědnost za paralýzu a nefunkčnost Prahy nesou pouze tyto strany. ODS nebude asistovat u žádných personálních otázek, které se týkají současné vládnoucí koalice.“

Lenka MOTTLOVÁ

Regionální manažerka

OBČANSKÁ DEMOKRATICKÁ STRANA

RS Praha

Truhlářská 1106/9, 11000 Praha 1 – Nové Město

m: +420 606 706 663

region.prazsky@ods.cz

ods.cz • [Twitter](#) • [Facebook](#) • [YouTube](#) • [Pinterest](#)